

Închinarea în secolul 21: „În duh și în adevăr” și „Plăcută lui Dumnezeu” (10)

Ce este un Praise-&-Worship-Event?

SoundWords

© SoundWords, Online începând de la: 05.07.2021, Actualizat: 05.07.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuție. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Partea B: Worship

Ce este un Praise-&-Worship-Event?

Până aici am încercat să clarificăm în ce constă „închinarea plăcută lui Dumnezeu”. În cele ce urmează vom analiza o mișcare de închinare care nu poate fi pusă în acord cu criteriile menționate mai sus. Ea este în legătură cu noțiunea „Praise-&-Worship”, care este de fapt doar numele englezesc pentru laudă și închinare, dar care a devenit între timp o cultură.

Elementele acestei culturi au devenit atât de importante și de evidente în multe locuri, încât aproape niciun eveniment în afara orelor obișnuite de biserică nu se poate lipsi de ele, fie că este vorba de așa-numitele servicii de Crăciun și de tineret sau de acțiunile evanghelice. Această formă de închinare este cultivată mai ales la evenimente speciale. Prin intermediul acestor evenimente, elementele acestei culturi sunt făcute ca fiind de nun simț, iar prin intermediul vizitatorilor acestor evenimente se creează o presiune pentru a introduce aceste elemente și în străngerile laolaltă ale bisericii.

Praise-&-Worship-Events sunt evenimente (Events) al căror scop oficial este de a-L lauda și de a-L adora pe Dumnezeu împreună. Ne abținem în mod deliberat de la a menționa nume, deoarece grupurile din spatele lor sunt adesea prezente doar pentru o perioadă de timp, uneori joacă doar un rol regional, apoi dispar din nou. Tinerii - uneori sute sau chiar mii - se întâlnesc la aceste evenimente pentru a da slavă lui Dumnezeu împreună sau pentru a-L întâlni împreună și a fi conduși în prezența lui Dumnezeu. Aceste evenimente sunt conduse de așa-numiți Worship-Leader. Acești Worship-Leader, adesea muzicieni, se consideră adesea mediatori a căror sarcină ar fi de a aduce oamenii, prin muzica lor, direct în fața tronului lui Dumnezeu.

Aceste evenimente se caracterizează în special prin muzică tare și cântat împreună. Cadrul muzical este comparabil cu cel al unui concert rock sau pop obișnuit. Se folosesc aceleași efecte: ritmuri puternice, volum mare, repetiții frecvente, adesea și efecte de lumină și interludii de dans. În cadrul evenimentelor mai mari, sunt prezentate și spectacole și sunt oferite și alte interludii artistice. Muzicienii ajung (de mai multe ori) în extaz(!) pe scenă, la fel ca muzicienii rock pe o scenă laică. Diferența constă doar în versuri, dar și în mesajele scurte care sunt transmise din când în când.

Motivația

Ne-ar plăcea să credem că organizatorii Events descrise mai sus sau conducătorii de laudă și închinare din biserici sau bătrânii bisericilor care inițiază astfel de forme de închinare sunt de cele mai multe ori creștini cinstiți și bine intenționați. Aceștia doresc cu adevărat să ajungă la membrii bisericii și la tineri și să-i pună în legătură cu Dumnezeu - motivele lor sunt cu siguranță adesea bine intenționate. Ei doresc să fie cât se poate de concilianți cu publicul sau cu participanții la biserică, pentru a ajunge la cât mai mulți și pentru a-i împiedica pe cei care au venit deja să nu plece mai târziu.

Mijloacele

Întrebarea, însă, nu este doar dacă motivele sunt bune - vom reveni¹ asupra acestui aspect -, ci dacă un scop care este bun în sine este, de asemenea, atins *prin mijloace corecte*. Scopul nu poate justifica mijloacele. Mijloacele greșite pot strica totul. Apostolul Pavel ne dă două exemple din viață:

2. Timotei 2.5: Dacă cineva se luptă la jocuri, nu este încununat, dacă nu se luptă după legile jocului.

Să ne imaginăm că cineva își sacrifică timpul pentru a-i conduce pe alții spre a lăuda pe Dumnezeu și, după aceea, pentru a lucra ceva pentru Dumnezeu, iar apoi poate că într-o zi va trebui să afle: răsplata nu vine, totul a fost în zadar, tot efortul, toată lupta - totul pentru nimic, pentru că nu a fost deloc conform principiilor lui Dumnezeu. Asta ar fi foarte trist, nu-i așa? Ce se întâmplă dacă mișcarea Praise-&-Worship nu este în conformitate cu regulile din Cuvântul lui Dumnezeu, dacă aici nu există o „luptă după legile jocului”? Sau să ne gândim la:

1. Corinteni 3.9-15: Pentru că noi suntem împreună-lucrători ai lui Dumnezeu; voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu. Potrivit harului lui Dumnezeu care mi-a fost dat, ca un arhitect înțelept, am pus temelia, iar altul zidește deasupra. Dar fiecare să ia seama cum zidește deasupra. Pentru că nimeni nu poate să pună altă temelie decât cea pusă, care este Isus Hristos. Iar dacă cineva zidește deasupra pe această temelie: aur, argint, pietre prețioase, lemne, fân, paie, lucrarea fiecăruia va fi arătată, pentru că ziua o va face cunoscut, pentru că se descoperă în foc; și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia. Dacă lucrarea pe care a zidit-o cineva deasupra va rămâne, el va primi o răsplată. Dacă lucrarea cuiva va fi mistuită, el va suferi pierdere; însă el va fi mântuit, dar așa, ca prin foc.

Și aici ne imaginăm că cineva construiește casa lui Dumnezeu cu multă dăruire și cu inimă înflăcărată. La sfârșit, vine încercarea prin foc și se dovedește că a folosit un material de construcție greșit; nu rămâne nimic în afară de puțină cenușă. Nu ar fi groaznic?

În 1. Corinteni 2.13 se spune: „comunicând lucruri spirituale prin mijloace spirituale”. Așadar, scopul nu justifică mijloacele.

Țelul

Pe lângă „motivație” și „mijloace”, mai este ceva de luat în considerare: Care este scopul real al unor astfel de Events sau înnoiri în biserică? Oare organizatorii unor astfel de Events sau conducătorii de închinare din biserici au cu adevărat înaintea ochilor marele scop - că *Tatăl caută închinători* în duh și adevăr (Ioan 4.23) - sau caută mai degrabă *tineri* pe care ar vrea să-i țină cumva în rând („creștinește”)?

Ca să formulăm mai pozitiv, am putea spune și așa: poate că s-a recunoscut cu adevărat necesitatea că lui Dumnezeu I se cuvine toată închinarea, iar acum se caută forme pentru a face acest lucru „delicios” pentru tinerii, fără bariere. „Fără bariere” înseamnă, bineînțeles, că

se ia în considerare natura carnală a omului. Tânărul, în special, va trebui să învețe încă să facă distincția între ceea ce vine din spirit și ceea ce vine din carne. În cele mai multe cazuri, sentimentul nu este un sfătuitor bun în privința aceasta.

Datorită barierelor aproape inexistente, astfel de evenimente sunt interesante pentru mulți tineri creștini și chiar pentru unii care, în mod normal, nu vor să aibă nimic de-a face cu creștinismul în sine. Acest lucru se poate vedea, de exemplu, în faptul că până și oamenii din lume, care se declară în mod deschis atei, consumă muzică rock creștină, pentru că le place foarte mult modul în care este interpretată și muzica promite mult. Acest lucru ar trebui să-i surprindă de fapt pe organizatorii creștini, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu spune clar că omul firesc nu are plăcere în lucrurile lucrate de Duhul lui Dumnezeu (compară cu 1. Corinteni 2.14). „Carnea”, așa cum Cuvântul lui Dumnezeu numește această natură veche, este prezentă și la creștinii născuți din nou, iar nevoile cărnii de a se bucura de senzații tari emoționale continuă să fie aceleași ca la necreștini. De aici și asemănarea cu festivitățile lumești. Dar închinarea care este plăcută lui Dumnezeu decuplează complet carnea. Cel care l se închină lui Dumnezeu, spune Domnul Isus Însuși, *trebuie* să l se închine în *duh* și în *adevăr* (Ioan 4.24). Aceasta înseamnă că închinarea nu se orientează după nevoile carnale, ci asupra lucrurilor spirituale, iar conținutul trebuie să corespundă adevărului revelat de Dumnezeu.

Faptul că astăzi sunt oferite multe Praise-&-Worship-Events rezultă deseori cu siguranță din dorința de a-L întâlni cu adevărat pe Dumnezeu și de a avea o părtășie vie cu El - cu tot materialismul din zilele noastre, chiar și omul natural tânjește din ce în ce mai mult după spiritualitate. La aceasta se adaugă și faptul că unii nu cunosc o oră de închinare în biserica lor de origine. Sau acolo se trăiesc așa-numitele ore de închinare care sunt înghețate într-o liturghie și în care lipsește prospețimea spirituală. Poate că se formulează mereu aceleași rugăciuni sau se cântă mereu câteva cântări standard. Poate că despre mulți ai impresia că nu se gândesc deloc la problema în cauză. Se văd structurile uneori osificate din biserica locală și ne întrebăm unde este de fapt viața spirituală a acestor oameni. Aceasta este cu siguranță o stare de lucruri deplorabilă și tocmai astfel de biserici fac jocul mișcării Praise-&-Worship. În multe cazuri, însă, se consideră ceva ca fiind osificat, pentru că propriile sentimente spirituale nu sunt în starea potrivită pentru a aprecia adevărata închinare în duh și adevăr. Mulți și-au pierdut „simplitatea față de Hristos” (2. Corinteni 11.3) - și lipsește simplitatea inimii.

Cel care critică astfel de evenimente Praise-&-Worship trebuie, totuși, să se întrebe în mod corect dacă nu cumva a uitat, din cauza propriei lipse de relație cu Domnul Isus, să le ofere tinerilor un model despre ceea ce înseamnă o părtășie vie cu Dumnezeu. Așadar, suntem parțial vinovați pentru faptul că tinerii se simt adesea mai vii ca și creștini în cadrul unor Events superficiale decât în biserica lor locală. De aceea, trebuie să fim și autocritici.

Să ne gândim, de asemenea, că suntem cu toții marcați de mediul în care trăim, unii într-un fel, alții în alt fel. Uneori ne lipsește discernământul adecvat pentru că noi înșine suntem legați de anumite tradiții, care pot fi vechi sau noi, și pe care nu le-am examinat niciodată în mod critic. Este posibil ca anumite obiceiuri să fi ajuns să fie așa de mult ca de la sine înțelese încât să credem că ele fac parte din închinarea spirituală, iar celelalte acțiuni, care nu ne sunt

familiale, să nu fie. Astfel, ne putem obișnui cu elementele liturgice chiar și atunci când credem că suntem foarte departe de ritualurile din biserici. Pe de altă parte, putem deveni atât de obișnuiți cu muzica rock și pop în biserică încât nici măcar nu ne trece prin minte să o examinăm critic pe baza Cuvântului lui Dumnezeu. Prin urmare, nu poate și nu ar trebui să fie vorba despre condamnarea anumitor creștini, ci despre examinarea noastră personală a acestui subiect pe baza Cuvântului lui Dumnezeu.

Tradus de la: [Buchvorstellung: Anbetung im 21. Jahrhundert](#)

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

[1] Vezi capitolul 21 „Sunt suficiente motivațiile bune?”